

[Anne Grete Holmsgård]

konklusion. Det skulle ikke bare lave en redegørelse, hvor man stillede problemerne op. Nej, det skulle også komme med en konklusion, og den konklusion mener miljøministeren så at han har måttet følge. Jeg håber sandelig ikke, at det er efter sit hjertes overbevisning, han har fulgt den, for så står det betydelig værre til med vores miljøminister, end jeg gerne vil tro. Det her svarer i virkeligheden til, at man sætter hajer til at passe på småfisk, eller at man sætter ræve til at passe på kyllinger, og det går selvfølgelig ikke.

Elværkerne har én interesse, og det er at blive større og øge elforbruget. Det illustrerer de glimrende i de pjecer, de sender ud. Nu har jeg glemt at tage den med herop, men jeg har en nydelig lille sag fra NESAs, hvor der simpelt hen ikke er grænser for, hvad man kan finde på med hensyn til, hvad der kan drives med el. Hvis man synes, at det er væmmelig fodkoldt, når man kommer ud i sin bil om morgenen, kan man købe en dimsedut, som kan stå og varme den op hele morgenen, og så har det også den fordel, at motoren ikke er kold, og det skulle virkelig være besparende. Man kan få de nydeligste elpaneler, der ligner almindelige træpaneler, som man har i sin stue. Ja, der er ingen grænser for fantasien, hvis det gælder om at få forøget sit marked for el. Sådan er elværkerne, og det ved vi godt. Så skal man selvfølgelig ikke få dem til at lave konklusioner på en redegørelse, som skulle vedrøre miljøproblemer. Det er selvfølgelig trist.

Jeg ved ikke rigtig, hvad jeg skal kalde det, men jeg tror, jeg skal kalde det pinligt, når man så siger, at Danmark er et foregangsland med disse anbefalinger. Det er nemlig i virkeligheden ingen, der er i tvivl om, at den 30 pct.s reduktion af svovlforureningen i forhold til 1980, der foresloges, simpelt hen var det mindste, man kunne lande på, medmindre man skulle stå til øjeblikkelig spanking internationalt. Det har man formentlig ikke ønsket, og så måtte man altså have denne 30 pct.s reduktion. Alle konklusionerne er bygget op om det, alle argumentationerne i hele redegørelsen er bygget op om, at det må være 30 pct.s reduktionen, man lander på, for så har man så nogenlunde fejlet for sin egen dør, og over for folk, som måske ikke har fulgt med i debatten, lyder 30 pct. af forfærdelig meget. Men det ved vi

godt at det ikke er, bl.a. fordi 1980-niveauet er et specielt højt udgangspunkt at tage, og desuden fordi det betyder, at kraftværkerne faktisk får lov til at svine fuldstændig uændret indtil engang i 1990'erne, eller at de i hvert tilfælde i princippet får lov til at øge deres forurening. Prognosen bygger nemlig på et stadig stigende elforbrug, og på det punkt håber jeg virkelig at der sker noget politisk herindefra, så man ikke accepterer den udvikling i energiplanlægningen. Men man har også formuleret et princip om, at hvis der er andre, der nedsætter deres forurening – og det kommer vi jo til at tage stilling til bl.a. på trafikområdet – må elværkerne altså svine endnu mere, end de allerede gør.

De overvejelser, man selvfølgelig så er gået ind i, er: hvad koster det? Selvfølgelig skal man gå ind i omkostningssiden, eller – som vistnok hr. Sønderby sagde det –: man må vurdere omkostningssiden eller rentabiliteten, de miljømæssige forhold også.

Hvad er det så, der kommer ud af redegørelsen? Den mest vidtgående model, man har taget stilling til og regnet på, er den, der hedder scenario 3 i redegørelsen. Her når man frem til, at hvis svovludslippet skal begrænses med 60 pct. i forhold til 1980, vil det koste 25 mia kr. Hvad betyder det for elpriserne? Det betyder en stigning på 4 øre pr. kWh og ikke, som hr. Maisted af en eller anden uransagelig årsag sagde, 15 øre pr. kWh. Jeg ved ikke, hvor han har læst det henne, for han har formentlig ikke regnet sig frem til det selv. 4 øre pr. kWh er ikke engang halvdelen af, hvad elprisen faldt med fra 1983 til 1984, og det er vel at mærke en stigning til år 2000. Jeg synes ikke, det argument virker særlig overbevisende på mig med hensyn til, at det ikke skulle være gangbart at bruge den model.

Der er andre årsager til, at jeg ikke synes, scenario 3 er noget specielt godt, bl.a. den, at jeg mener, at det relevante er at diskutere spørgsmål som: hvordan laver vi forebyggende arbejde på dette her område, hvordan nedsætter vi energiforbruget, hvordan begrænser vi afbrændingen af olie og kul? Bagefter, eller måske samtidig, kan man tage stilling til, hvordan vi begrænser svovludslippet og kvælstofudslippet i den olie og de kul, som så alligevel bliver brændt af.

Her sætter man ikke sine mål særlig højt – ikke i forhold til, hvad resten af verden gør,